

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejemán velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravniško (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 18.

V Ljubljani, v ponedeljek 23. januarija 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Šestnajsta seja dne 21. januarija.)

(Dalje.)

Poročilo o zgradbi deželno-branske vojašnice pa se precej reši in se soglasno sprejme naslednji, od poslanca Murnika v imenu finančnega odseka nasvetovani predlog:

„Deželnemu odboru se naroča, da se zaradi deželno-branske vojašnice za oba batalijona št. 24 in 25 in radi potrebnih magacinov pogodi na podstavu započelih obravnava s ces. kr. vojaško upravo, ter da jo v dveh letih dozida in to takrat, ko bi se ne moglo drugače brez obteženja deželnega zaklada za omenjena batalijona in magacine primernih prostorov dobiti.“

Poročilo o nakladi na pivo za ljubljansko mesto se izroči finančnemu odseku, poročilo o §§ 1—4 občinskega reda za Kranjsko pa občinskemu odseku.

Pri prikladi na pivo v mestni občini kamniški za leto 1888 do vštetelega leta 1893 se oglasi poslanec Luckmann in nasprotuje tej prikladi, sklicevajoč se na svoje zadnjič pri vipavski prikladi omenjene pomislke.

Dr. Bleiweis pa mu ugovarja, da se o kranjskem pivu ne more trditi, da bi nadomestovalo redilni živež, kakor bavarsko ali češko pivo, da torej sproženi pomislke nimajo tolikega pomena. Po končni besedi poročevalca Višnikarja obveljata sledeča predloga upravnega odseka:

„1. Mestni občini Kamnik dovoljuje se, da pobira leta 1888 do vštetelega 1893 leta naklado 50 kr. od vsacega v Kamniku povžitega hektolitra piva, in sicer s to omejitvijo, da se ta naklada ne sme pobirati ne pri kuhanju ne pri uvažanju piva.

2. Deželnemu odboru se naroča, pridobiti temu sklepu Najvišje potrjenje.“

Poslanec Klun potem poroča o prošnji posestnikov občine Ravno v krškem okraju za popravilo ondote okrajne ceste, in deželni zbor sklone, naj

deželni odbor okrajnemu cestnemu odboru krškemu naroča omenjeno cesto v smislu deželno-zborovega sklepa z dne 20. januarija 1887 še letos popraviti.

Prošnja občine sv. Križ pri Radečah za podporo v popravilo ceste od sv. Jurija do Zagorja se pa izroči deželnemu odboru, da o tem še natančneje poizveduje in dovoli primerno podporo.

Dr. Papež potem poroča o ribarskem zakonu. Poslanec Luckmann omenja, da se za ta zakon ne mudi tolikanj, in naj se načrt vrne deželnemu odboru, ki naj ga v prihodnjem letu zopet predloži.

Gospod deželni predsednik baron Winkler ugovarja temu predlogu in omenja, da imajo vladni predlogi prednost pred drugimi rečmi, da je odsek dobro pretresal ta zakon in da ni nobenega vzroka obravnava o njem odkladati.

Dr. Poklukar kot načelnik upravnega odseka pojasnjuje, da je odsek res vse storil, kar je mogel, da je zasliševal zvedence, pozvedoval mnenje ribarskih družb, primerjal določbe drugih dežel itd.

Pri glasovanju se Luckmannov predlog odkloni in se v posebni razpravi potrdi zakon, kakor ga je predložil upravni odsek. Samo pri § 5 je bil poslanec Luckmann nasvetoval, naj se potrdi tako, kakor ga je predlagala vlada v svojem načrtu, pa ta predlog ni dobil večine. Zakon je bil potrjen tudi v tretjem branju.

Dr. Papež dalje poroča o novem načrtu občinskega reda ter v imenu občinskega odseka priporoča sledeč predlog, ki obvelja brez ugovora:

„Načrt novega občinskega reda in občinskega volilnega reda (pril. 41. de 1886, pril. 31. de 1887) vrača se deželnemu odboru z naročilom, naj izdela in predloži elaborat, iz katerega bode razvidna določitev podobčin, število in razdelitev nadobčin, ki se imajo sestaviti, kakor tudi, katere podobčine naj se sestavijo v glavne občine; dalje z naročilom, naj on natanko uvažuje določbe v § 11 (pril. 41. de 1886) zlasti gledé na to, v kolikor bi bilo podobčine omejiti tako, da jim ostane obseg,

ki ga imajo sedanje krajevne občine; in s konečnim naročilom, naj načrt občinskega reda in občinskega volilnega reda (pril. 41. de 1886 in pril. 31. de 1887) slavnemu deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju zopet predloži.“

Nadaljevanje šestnajste seje, 21. januarija zvečer.

Deželnega glavarja namestnik Grasselli o polusedmih zvečer otvori sejo, in poroča dr. Samec o prošnji občinskega zastopa v Mekinah in več graščakov in posestnikov, naj se cesta ob levem bregu Bistrice iz Kamnika v Stranje uvrsti med okrajne ceste.

Poslanec Kersnik izraža željo, da bi se vendar enkrat ustreglo prošnji cestnih odborov v Kamniku in na Brdu gledé uvrstitve občinske ceste z Brdice v Domžale do Preloga pri Ihanu, katera prošnja leži vže četrto leto pri deželnem odboru. Ker brdski okraj ni v tako — seveda dvojljivo srečnem položaju, da bi se mu ponujala deželna cesta, naj se mu vendar enkrat dovoli okrajna, saj bo gledé iste sam nosil bremena.

Poslanec Šuklje poroča o prošnji županstva v Dolu, okraja črnomaljskega, za podporo k zgradbi občinskega pota iz Lazov do Spodnjega Loga in za dovoljenje, da sme porabiti v ta namen 850 glđ. povračila iz vojskinih posojil. Poraba tega denarja se dovoli, iz deželnega zaklada pa privoli še podpora 200 glđ.

Poslanec Murnik potem poroča o prošnji okrajnega šolskega sveta v Črnomlji za podporo in posojilo za zgradbo šolskega poslopja v Črnomlji ter v imenu finančnega odseka predlaga:

„Občinam Črnomelj, Butoraj, Loka in Telčji vrh dovoljuje se za zgradbo šolskega poslopja v Črnomlji iz deželnega zaklada posojilo 8000 glđ., katerega jim je l. 1888 polovica in l. 1889 izplačati s tem pogojem, da sklenejo občine pravomočno 25% doklado k vsem direktnim davkom z državnimi dokladami, katera se bodo od leta 1892 pobirala za

LISTEK.

Kaj se more le v večjih mestih zgoditi.

(Dogodba iz policijskega življenja. Prosto poslovenil X.)

V životopisu ruskega generala Bebučev-a bere se več zanimivih dogodkov, posebno še iz tistega časa, ko je bil on policijski nadzornik v Petrogradu. Imela je takrat ruska stolnica, kakor tudi druga velika mesta, mnogo pomanjkljivega, posebno še kar se tiče javne varnosti. Hudodelnike in goljufe je bilo težko dobiti v pest, saj takrat niso še imeli ne brzojava, ne železnice. Leta 1838 vpeljali so še le na Ruskem brzojavne postaje, naša povest vršila se je pa leta 1826.

Cesar Nikolaj I. poznal je svojega generala Bebučev-a, od njega je pričakoval, da bo s svojo odločnostjo in z bistrim umom kmalu vpeljal občno varnost, zato ga je imenoval policijskega nadzornika v stolnici.

General Bebučev bil je res mož na svojem mestu, a začetkoma imel je silno težko stanje. Zbral je sicer dobre pomočnike okoli sebe, pa manjkalo je sredstev, da bi bili tudi zločince naglo dobili v pest.

Glavno mesto je bilo o tistem časi razdeljeno v več okrajev. Da so hitro zvedeli, kje je kaj napačnega, postavili so v večih krajih male hišice, v katerih je vedno stanoval policijski vojak. Bile so te hišice bolj pogostoma, ali tudi daleč narazen, kakor je bila ulica, ali zeló od ljudi obiskovana ali ne. Vsako jutro in vsak večer so se stražniki preminjevali, bil je tako vojak prost ali po dnevu vse ure, ali ga je zadelo, da je moral celo noč neprenehoma čuti. Če je jeden zapazil kaj sumljivega, tekkel je do svojega sosedu v drugi hišici ter mu naglo razložil, kaj je videl. Ko je potem šel v svojo stražnico nazaj, hitel je njegov tovariš do sosedne stražnice z novim poročilom. Po tem potu je na zadnje prišla novica do policijskega komisarja dotičnega okraja, in ta je potem ali sam bolj natančno preiskoval in potrebno ukrenil, ali pa če je bila zadeva bolj imenitna, sporočil je vse vrhovnemu nadzorniku, generalu Bebučev-u.

Ta naprava ni bila posebno pripravna za goljufne in pretkane ptiče v tako velikem mestu, vendar v tistem časi bilo je to še najbolje. Če tudi počasi, so nazadnje policijski uradniki le zvedeli nepostavnosti, nižji pa so tolikanj ložje pazili na sumljive osebe.

Bilo je že pozno v jeseni leta 1826. V Kata-

rinski ulici stanoval je premožen bankir Vilamovič. Neko popoldne že v mraku obstoji pred njegovo hišo mala odprta kočija. Trgovski pomočnik stoječ ravno na vratih stopi brzih korakov k vozu in pomaga visokemu gospodu izstopiti. Bil je ta nenavadne velikosti, širokopleč mož, zavil v temno-sivo suknjo, kakor so jo nosili častniki carske vojne.

„Gospod Vilamovič doma?“ vpraša obiskovalec stopivši v menjalnico. „Jaz sem policijski nadzornik general Bebučev.“

„Precej poprašam, ekscelenc“, je nagel odgovor, in pomočnik hiti v notranje prostore pravit gospodarju, da imeniten gospod poprašuje po bankirji.

Generala Bebučeva so v Petrogradu sploh poznali. On je hotel svojemu carju pokazati, da je policija v dobrih rokah in zato je bil sam zeló delaven, večkrat tudi sam opravljal službo, katero bi bil prav lahko prepustil kakemu nižjemu uradniku. Vozil se je skoraj sleherni dan po mestu pa vedno le z jednim konjem v malem odprtem vozu. Zraven tega bil je nenavadno velik, zeló premožen in tudi radodaren.

Ni dolgo čakal policijski nadzornik bankirja. Vrata male stranske sobe se odpró in g. Vilamovič prosi generala, da vstopi.

pokritje posojenega zneska tako dolgo, da boče ta dolg poplačan.“

Baron Apfaltrern oporeka temu predlogu, češ, da deželna nikedar ne boče dobila povračila. Dovolilo se je že 1000 glđ. podpore, in ako treba, dalo se bo še 1000 glđ. Ako se to godi enemu samemu na ljubo, naj dá to posojilo oni sam, ne pa dežela.

Poslanec Šuklje opozoruje, da ni novotarija podpirati šolske zgradbe s posojili. Ravno Apfaltrernova stranka je svoje dni tako ravnala in taka posojila dovoljevala. Ta posojila se tudi vračajo, kar dokazujejo računski zaključki. Črnomaljska šola je v jako žalostnem stanu, veliko učencev je, štirji razredi za dečke, jeden za deklice, šolsko poslopje samo pa prava razvalina, nevarna za obiskovalce. Šolska občina pobira že od leta 1883 20% naklado za šolsko poslopje, ki ga pa do zdaj ni mogla zgraditi, dasi je to nujno potrebno. Proračun normalno-šolskega zaklada za leto 1888 razun tega priča, da črnomaljski okraj dobiva tudi najmanj za svoje šolstvo, namreč le nekaj čez 13.000 glđ., polovico manj, kakor sosedni kočevski.

Predlog odsekov obveljá.

Dr. Poklukar obširno poroča o prošnji gorenjskih občin za daljni obstanek gimnazije v Kranji ter razklada njeno potrebo, omenja pomanjkanja inteligence, ker je 192 duhovenskih služb praznih, nimamo zdravnikov, ne uradnikov itd. in čudnega ravnanja pri sprejemanji učencev v pretekli jeseni. V Kranji niso mogli več vstopiti, ker so našli na vratih nabit ukaz naučnega ministra, da se ne smé nobena slovenska paralelka več napraviti in učenci ne več sprejemati. Tako ravnanje je sramotno za sedanji vek. Konečno predlaga:

„1. Deželni zbor prizná potrebo nižje gimnazije v Kranji, ter

2. nalaga deželnemu odboru storiti še dalje vse potrebne korake, da se ta gimnazija zopet oživi.

3. O vspehih poročati, oziroma predloge staviti deželnemu zboru v prihodnjem zasedanji.“

Za njim govori poslanec Klun in preiskuje vzroke razpusta kranjske gimnazije. Njegov govor priobčimo na drugem mestu. (Dalje prih.)

Govor g. posl. Kluna o razpustu kranjske gimnazije.

(V šestnajsti večerni seji deželnega zbora 21. jan.)

Slavni deželni zbor!

Ko sem pred desetimi leti ob enaki zadevi, kakoršno danes razpravljamo, poročal v tej visoki zbornici, pač ne bi bil mislil, da se boče treba čez deset let zopet potegovati za obstanek kranjske gimnazije.

Po sedemnajstletnem obstanku je bil minister Stremayer zaukazal razpust te gimnazije. Za kranjsko mesto, ki je bilo žrtvovalo 6000 glđ. za šolsko poslopje in donášalo vsako leto zdaten donesek k šolskim potrebščinam, bil je to hud vdarec. Zato so se bili obrnili do presvetlega cesarja s prošnjo, da bi blagovoljno dovolil obstanek kranjske gimnazije, pa niso bili uslišani.

Ko sta bila sama, ogovori kratko bankirja: „Jaz mislim, da me poznate?“

„Gotovo, ekscelenca, predobro vem, s kom imam čast govoriti“ in ponudi mu naslonjačo, na katero se general tudi usede.

„G. Vilamović! Jaz sem namenjen k vojnemu ministerstvu. Tam moram nocoj oddati 20.000 rubljev. Pripravil sem denar doma, pa nagloma prišla je nujna preiskava. Skončavši stvar bil je zadnji čas, da grem in tako sem prezrl denar. Misleč, da sem ga spravil v svojo suknjo stopim v voz in potoma še le zapazim, da je odmenjeni denar še vedno na moji pisalni mizi. Bi li bili tako dobri odšteti mi 20.000 rubljev? Prihranite mi s tem pot v mojo palačo nazaj. Ako se povrnem domu, zmudim precej časa, in neprijetno bi mi bilo, ko bi kdo na me čakal. Saj veste, točnost je pri vojaki, tudi pri generalih, glavna stvar. Jutri ob 10. uri dopoldne zglasite se lahko v moji palači in prejmete denar.“

„O ekscelenca, z največjim veseljem Vam postrežem!“ in bankir stopi k svoji blagajnici.

„Ustregli bi mi še bolj, ako daste denar v papirji. 20.000 rubljev v srebru okoli voziti, ni posebno prijetno.“ — „Kakor velite!“

Bankir vzame zavitek rubljev in odšteje dvajset bankovcev po tisoč na mizo.

Naposled stavl je bil poslanec Detela v deželnem zboru samostalen predlog, naj se deželni zbor obrne do slavne deželne vlade s prošnjo, „naj ona z vsemi sredstvi in pripomočki pri ministerstvu posreduje za obstanek kranjske gimnazije.“ Ta predlog, o katerem sem tedaj jaz poročal v tej visoki zbornici, je bil sprejet in gimnazija za takrat rešena.

Nekaj enačega se je sedaj zgodilo. Naučni minister Gauč je razpustil več srednjih šol, med njimi tudi spodnjo gimnazijo v Kranji. Kranjsko mesto se je obrnilo do slavnega ministerstva, toda zastonj; poslalo je v zvezi z deželnim odborom zopet deputacijo k presvetlemu cesarju, pa brez vspeha, in zdaj se s prošnjo obrača do slavnega zbora, da bi morda on izposloval, kar mestni odbor ne more.

Razpust kranjske gimnazije l. 1878 in 1887 sta si pa še v marsikaterem drugem oziru podobna.

Pri prvem razpustu zagotavljal je tedanji deželni predsednik vitez Kallina, da se gimnazija nikakor ni odpravila iz političnih ali narodnih ozirov, ampak le iz finančnih in geografičnih razlogov. Ali se mar niso ravno ti vzroki naglašali o priliki najnovejšega razpusta?

Toda že površen pogled nam kaže, da finančni pomislki ne morejo biti pravi vzrok. Prav in potrebno je, da se pri državnem gospodarstvu kolikor mogoče štédi. Ali dandanes veljá povsod načelo, naj se štédi, kjer koli more, da bi bila pa velika napaka štéditi pri šolstvu. Gledé ljudskega šolstva, katero morajo dežele vzdrževati, se vlada res tudi drži tega načela; napravljajo se nove šole, razširjajo že obstoječe, dežela pa mora vse to plačevati. Pri nas je vsled tega potrebščina za šolstvo v zadnjih desetih letih od 200.000 gold. poskočila že na 280.000 gold. in enako se množi tudi drugod. Tudi dežele bi rade štédile, in z nami vred so letos tudi druge dežele priporočale slavni vladi, naj pri ustanovljevanji novih šol in pri šolskih stavbah gledajo na to, da ne napravljajo nepotrebnih troškov, nobena dežela pa ni odrekala in ne odreka šol, ki so v resnici potrebne. Tudi slavna vlada je z nami vred prepričana, da boče treba na kranjskem napraviti še eno srednjo šolo, katero misli minister napraviti v Ljubljani.

Ako pa to namerava, pač ne more veljati izgovor, da je bila kranjska gimnazija iz finančnih ozirov k smrti obsojena, ker nova gimnazija v Ljubljani, za katero bo treba novega poslopja, bo neprijetno dražja, kakor gimnazija kranjska, kjer je mesto preskrbelo poslopje in kjer donáša vsako leto za neobgato občino dokaj občutljiv donesek.

Enako piškav je razlog, da se je kranjska gimnazija zaradi geografične lege kranjskega mesta opustila. Res je Kranj blizo Ljubljane, ali gimnazija ni namenjena samo za kranjsko mesto, ampak za celo gorenjsko stran, ki se mora večinoma mimo Kranja peljati v Ljubljano in ki ima že od nekđaj svoje središče v Kranji. Ljudje, ki imajo tam svoje opravke in znanee, tam svoje otroke laglje in ceneje pripravijo k dobrim ljudem, kakor v Ljubljani, kjer že zdaj ni dovolj pripravnih stanovališč in jih bodo pogrešali še bolj, ako pridere vse v Ljubljano. (Konec prih.)

„Prosim ekscelenca, preštejte še Vi!“ — Ostale tisočake zapre zopet v blagajnico.

General vzame vsakega posebej v roke in ga skrbno ogleduje proti luči. Bankir se nasmehlja generalovi opreznosti.

„Pa vendar ni kak ponarejen bankovec med njimi? Jaz sam skrbno vse pregledam, predno take liste prejmem in vkujžim.“

„Vsi so dobri“, odgovori policijski nadzornik in spravi 20.000 rubljev v svojo listnico.

„Kaj se je morda zopet kaj ponarejenih bankovcev dobilo v novejšem časi?“

„Že dolgo nisem videl nobenega, odgovori general. Hvala Vam, gospod bankir! Tedaj kakor sem že prej omenil, ne pozabite jutri ob 10. uri poslati v mojo palačo po zněsek.“

„Ako ekscelenca dovoli, bom si sam to čast prilastil, da osebno pridem.“

„Še boljše g. Vilamović!“ General uzame svoje pokrivalo in s prijaznim nasmehljajem vošči: dober večer.

Bankir do voza spremi svojega upnika. Tam se general še enkrat malo prikloni, vojaški pozdravi ter se naglo odpelje proti vojnemu ministerstvu. (Dalje prih.)

† Andrej Einspieler.

(Dalje.)

Domoljubna žalost, ki je vsakemu polnila srcé, gnala nas je po končanem sprevedu v prostore pri „Sandwirthu“, da se spoznamo rojaki in somišljeniki, da si odkrijemo grenkosti, ki so težila slovenska prsa v tujem ozračji. Tu v zavetji v prijateljskem krogu se je glasila domača beseda, izražujoč žalost, ki se je vsakemu razodevala na obrazu. Bilo nas je gotovo nad sto iz vseh koroških slovenskih dolin, iz Kranjske in Štajerske. Misel, da je smrt strla najmočnejši stebel življa slovenskega v Korotanu, da je ugasnil plamteči ogenj, ki je srca unemal za čast in pravice domovine, ta grenka misel prevevala je duše. To misel izrazil je najprvo g. dr. Hrašovec, advokat v Slov. Gradci, rekši: Predno se ločimo, vzemimo slovo od njega, ki je zapustil zemeljski dom. Bil je vzoren duhovnik, izvrsten učitelj, vzgled rodoljuba, človekoljub, ki je delil dobrote polnih rôk. Povsod je bil na pravem mestu ter krepko naglašal pravice tudi na najvišjem mestu v deželi. Kar je nam bil, pokazal je pogreb, katerega se je vse udeležilo brez razločka stanu. Pokazal nam je pot, kateri naj hodimo; ako ga posnemamo, lahko bomo stopili pred Stvarnika ter dali račun od življenja. Vojak na bojnem polji ne boji se nasprotnika, a po zmagi želi si počitka pri domačem ognjišču. Pokojnik je bil tak bojni, hrast, ki se ni dal omajati; a vsahnilo je močno drevo, moralo se je nagniti k počitku. Zvijmo mu zadnji venec hvale in slave. Duh njegov podpiraj nas, krépi nas, da delamo in trpimo le: za vero, dom, cesarja. Molimo in prosimo Boga, da pošlje vreduega naslednika. Potrtega srca kličemo: Slava Einspielerju! — „Slava“ klici so odmevali po vseh prostorih.

Nato zastopnik „Slovenčev“ izraža željo, da ne zaspé zopet koroški rodoljubi. Pot je utrt, ledina preorana, sad kalí v rodovitni zemlji, treba je moža, ki nadaljaj pričeto delo, zemljo rahljaj, prilivaj kalí žive studenčnice, da ne bo zastonj pokojnikov trud. Teško je breme, trnjev je pot, a plačilo pri Bogu in narodu je veliko. Bodi mu naslednik pri „Miru“ vrli g. Gregor.

Zastopnik „Matice Hrvatske“ in „Jeronimskega društva“ sožaluje s Slovenci v imenu Hrvatov in izrazi željo, da bi v Korotanu nastopilo mnogo môž, pokojniku enakih.

G. Hribar, zastopnik „Pisateljskega društva“: Slovenskim shodom so navadno veseli povodi, danes pa žalostna smrt, da izkažemo čast možu, ki se je boril za pravice svojega rodú v Koroški. Izpolnil je nalogo kot duhovnik, učitelj in človek. Skrbimo, da ga posnemamo; duh njegov budí naj nad nami — in narod ne bo izgubljen. (Konec prih.)

Brzobjavke.

Gorica. „Slovensko bralno in podporno društvo goriško“ izraža svojo najglobokejšo žalost o priliki, ko je koroškim Slovincem nemila smrt vzela narodnega buditelja in učitelja. Večen spomin neumornemu delavcu; pogum veljá zapuščenim koroškim Slovincem. Dr. Gregorčič. — Gorica. Pregrenek udarec. Bog in delo naše! Julij pl. Kleinmayr. — Gorica. Bridko žalujemo po izgubi prvoboritelja koroških Slovencev. Večni mu pokoj! Goriški Slovenci. — Gradec. Sprejmite izraz najglobokejšega sočutja našega na neizmerni izgubi, katero blagovolite javiti sorodnikom in vsem Slovincem v starodavnem Korotanu. V imenu poslancev deželnega zbora štajerskega: Dr. Jurtela. — Trst. Z Vami in vsem narodom globoko obžalujemo izgubo velezaslužnega rodoljuba. Debelak, Gomilšak, Varto. — Trst. Izgubili ste svojega nenadomestnega prvoboritelja in vstrajnega vodnika, svojega očeta. Na njegovi gomili plaka po britki izgubi, ki je zadela osobito probujajoče se Slovence v Korotanu, Slovanska čitalnica. — Ljubljana. Z Vami, bratje korotanski, žalujemo ob krsti nenadomestnega Vsšega očeta, vzornega duhovnika in rodoljuba, vrlega sina Slave. Vredn. „Slovenca“. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. januarija.

Notranje dežele.

Prvi obravnavni predmet državnega zbora, ki se bo sešel v sredo dne 25. t. m., bo postava o davku na sladkor.

Ogerska vlada sklenila je dne 19. t. m. z novo tovarno za izdelovanje orožja pogodbo o napravi 180.000 pušk.

Koroški deželni zbor je sklenil z vsemi proti dvema glasovoma resolucijo, v kateri protestuje zoper izvrševanje pravosodnoministerske naredbe o slovenskem zemljiško-knjižnem vpisovanju. Ko bi le-ti ljudje vedeli, kakó se smešijo pred svetom!

Predlog kneza Liechtensteina o **verski šoli** ne bo predložen takoj skupnemu državnemu zboru, marveč se bo prej o njem posvetovala desničarska parlamentarna komisija.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. je sprejel dne 21. t. m. v posebni avdienci nemške in avstroogrske člane odborov, kojim nalog so bila nabiranje darov, priprave za vaticansko razstavo in organizovanje romarskih vlakov. Knez Karol Löwenstein predstavil je sv. Očetu Nemce, grof Perge Avstrijane. Papež je spregovoril z vsakim kako prijazno besedico. Prisotne so bile pri avdienci tudi gospe. — Od minole sobote naprej odprta bo vaticanska razstava vsak torek in petek.

Dunajski listi pripovedujejo, da se je razcepila **srbska** liberalna stranka; mladoliberalci ločili so se od Ristićeve stranke. Srbski liberalni listi ne poročajo o tem ničesa. „Nova Ustavnost“ pa objavlja, da so se sporazumeli radikalci z naprednjaško stranko, vsled česar so postali prvi sposobni za vlado. Po navedenem listu obseza dotični dogovor pet točk: 1. Vsprejeti je takoj zakon o državnem posojilu 30 milijonov nominalne vrednosti. — 2. Potrditi so davčne predloge. — 3. Proračun je potrditi nespremenjen. — 4. Armada in proračun ostati morata nedotakljiva. — 5. Bivša naprednjaška vlada se ne sme obtožiti. Prva točka bila je med tem že izvršena, ker je vlada, kakor znano, dobila posojilo 21 milijonov. — „N. U.“ preklicuje vest, da hoče Rusija odpoklicati poslanika Persianija.

Bolgarski knez Ferdinand ima nesrečo s svojim potovanjem po vzhodni Rumeliji. Poročali smo že zadnjič, da je zapustil v petek Sofijo. Došla nam vest o tem bila je prezgodnja — knez je še danes v svoji prestolnici. Baron Hirsch dal je knezu na razpolaganje svoj vlak, a treba je bilo prej popraviti poškodovane vozove, koji so baje prišli še-le večeraj v Sofijo. — O poskušeni vstaji pri Burgasu dohajajo sedaj poročila, ki trdijo ravno nasprotno od prejšnjih vesti. „Sviet“ trdi, da Nabokov ni usmrten, in praški „Nar. Listy“ vedó celo, da se niti ni vdeležil vstaje. Dalje pravijo „N. L.“, da vstaje niso napravili Črnogorci, marveč Bolgari, kojim se je pridružila le trojica Črnogorcev. Tudi je izguba bolgarskih vojakov in posebno častnikov velika, med tem, ko je govorilo uradno poročilo le o dveh padlih vojakihi. — Havasovo izvestje pripoveduje o nemirih v Plovdivu: Več častnikov in meščanov sprlo se je pri — pijači, ter je redarstvo kmalu potem napravilo red.

Prvo čitanje **nemške** postave zoper socijaliste prestavilo se je do konca tekočega tedna, ker pričakujejo do takrat v Berlinu kneza Bismarcka, ki se bo udeležil dotičnih razprav. Kakor pišejo do sedaj narodno-liberalni in ultramontani listi o tej predlogi, razvidno je, da bodete obe stranki glasovali proti zakonu. — Troški, koje bo povzročila nova orožna postava, pokrili se ne bodo z dostavnim kreditom, marveč potom nove posojilne postave. Tudi je več ko gotovo, da ne bodo znašali ti troški samo 100 milijonov, marveč do 200 milijonov mark.

Francoske kamore komisija zavrgla je predlog o splošnem pomiloščenju političkih zločincev s 13 proti 3 glasovom, sklenila pa je, da se je posvetovati o Baudinovem predlogu gledé neodstavljenosti ministrov vojne in mornarice. Komisija je potrdila tudi postavu, ki določuje, da se mora nastaniti Seine-prefekt v pariški mestni palači. — Iz Toulona se poroča, da je v tamošnjem arzenalu velika delavnost; vse ladije-oklopnice nujno pripravljajo za potovanje; osebje dela čez predpisane dnevne ure. — V Wilsonovi komediji končano je nadaljno dejanje. Preiskovalni sodnik Athalin je Wilsonovo hišo preiskal, pri tem mu je obtoženec hladnokrvno in jako uljudno izročil blizo 200.000 lepo vrejenih pisem. Ni čudo, da se smeja vsled tega vsak Parižan, ako se pomisli, da je imel Wilson tri mesece časa poskriti nevarne mu listine in se pripraviti za ta sodnijski korak. Sodnik Athalin sam ni upal niti en trenotek, da mu bo hišna preiskava kaj pomagala, ter je bila torej ta cela smešna komedija le pesek v oči. Poizvedel je v resnici le Vigneau nekaj v tej pravdi in ravno to je bil njegov pogin.

O **francosko-italijanskem** dogodku v Florenciji razširjene so bile zadnje dni v Parizu jako neugodne vesti. Kakor je „Republique Franc.“ poizvedela iz Rima, poklical je sodnik Tosini dediča Huseina paše, Elmelika, pred francoskega konzula ter se je izjavil, da bo odtrgal pečate raz papirje ter siloma vlomil v arhiv francoskega konzulata, ako se mu ne bodo dobrovoljno odprla vrata. Minister Flourens zapretel je zaradi tega Crispiju, da bo v tem slučaju odpoklicel francoskega veleposlanika iz Rima in da bo Francija potem že ukrenila vse, kar se ji bo zdelo primerno, da reši čast Francije. Mogoče, da je to poročilo nekoliko pretirano; toliko pa je gotovo, da je Francija svečano ugovarjala vsakemu novemu žaljenju francoskih konzulatskih pravic.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 23. januarija. Po smrti bivšega finančnega ravnatelja g. Avg. Dimitza, moža sicer jako blagega srca a premalo enerzijske, ugibalo se je, kdo mu bo naslednik; kajti ni prav lahko dobiti za Kranjsko sposobnega finančnega ravnatelja, mora se namreč gledati tudi na to, da je dotični, ako že ne slovenskega, vsaj kacega slovanskega jezika zmožen ter da more občevati z raznimi strankami. Osobito narodni uradniki želeli so si za ravnatelja moža, ki bi bil dasi tudi strog, a vendar pravičen in nepristranski, ki bi se ne oziral na narodnost in politično mišljenje, a bil zavzet za blagor podredjenega mu uradništva; kajti uradnik, ki si je svest svojih zmožnostij in vestnega spolnovanja svojih dolžnostij, nikedar se ne boji načelnika, ki je strog in energičen, pa ob enem pravičen, nepristranski.

S temi nadami pozdravilo se je tudi imenovanje novega finančnega ravnatelja za Kranjsko v osebi g. J. Plahkija, in nismo se varali. V teku devetih mesecev njegovega poslovanja prepričal se je lahko vsakdo, da je g. Plahki pred vsem v vseh strokah finančne uprave eminentno verziran uradnik, priznati pa mora tudi vsak, da je mož sicer strog a energičen in pravičen, in da dobro vé ceniti zmožnega, spretnega in pridnega uradnika in to brez ozira na narodnost in politično mišljenje. Kakor je g. Plahki kratkih besedi, tako je tudi poslovanje njegovo hitro in nujno, osobito v personalnih zadevah.

On sam je poskusil težave in muke uradništva od prve stopinje do sedanje, on dobro zná, kako težko in željno pričakuje uradnik zboljšanja svojih gmotnih razmer; kot pravičen in nepristranski, ki ima srce za podredjeno mu uradniško osobje, tudi vé, da bi bilo ne le krivično, ako bi se spretnim in pridnim uradnikom mesece in mesece zadrževala boljša plača, temveč da bi bilo tako postopanje tudi z ozirom na uradniške obitelji ob enem brezsrčno in brezvestno. Vrata njegove sobe niso nikedar odprta denuncijantom, baš pa vedno uradniku, ki išče pri njem pomoči in zaščite. Pri imenovanju uradnikov se g. Plahki nikdar ne briga za politično mišljenje dotičnih, on ne pozná nikake protekcije, nikomur ne obljubuje že naprej te ali one službe, kajti merodajne so pri njem edino le predpisane študije in zahtevani izpiti pa zmožnost, zanesljivost in pridnost prosilca.

S takim postopanjem si je doslej in si bo pridobil tudi v prihodnje simpatije vsacega uradnika, ki se opira le na svojo zmožnost, pridnost in spretnost ter vestno izpolnjevanje svojih dolžnostij, tacega moža mora spoštovati vsak poštenjak, to je uzor pravičnega in za blagor podredjenega mu uradništva skrbnega in vestnega ter nepristranskega načelnika.

Iz Celja, 16. januarija. (Katoliško podporno društvo in zlata maša sv. Očeta.) Kakor je čitateljem „Slovenca“ znano, je nepozabni nam g. Žičkar v našem mestu ustanovil zavod šolskih sester s štirirazredno dekliško šolo, katera jako blagodejno vpliva na versko-narodne razmere celjske okolice. Gojenke te šole so v pravem zmislu besede pionirji vernega prepričanja in narodne zavesti za našo okolico. In to šolo vzdržuje katoliško podporno društvo, kojega pokrovitelj in največji dobrotnik so naš prevzvišeni vladika Jakob Maksimilijan.

Odbor tega društva je povodom zlate maše našega slavnega sv. Očeta v svoji seji na praznik sv. Štefana sklenil naprositi papeževega nuncijsa na Dunaji, naj bi javil izraz otročje udanosti in ljubezni vseh udov katoliškega podpornega društva sv. Očetu Leonu XIII. Načrt v latinskem jeziku sestavljene adrese se glasi slovenski:

„Prevzvišenost Vaša! Premilostljivi in prečastni gospod! Katoliško podporno društvo, katerega namen je v Kristusovem in sv. cerkve duhu izgojevati dekleta ter vzdrževati ljudsko šolo šolskih sester 3. reda blaženega očeta sv. Frančiška, je v svoji slavnostni seji dné 26. decembra 1887 v Celji sklenilo enoglasno, da se hoče pridružiti izrazom veselja in radosti, koji se sedanje dni po vsem katoliškem svetu razlegajo; vsi udje pošiljajo svoje goreče prošnje k Očetu luči za sv. Očeta blagor in zdravje, naj bi Predobrotljivi in Vsegamogočni vse, kar so sv. Oče

v blagor in rast sv. cerkve ali že delati začeli, ali pa še storiti nameravajo, s svojim nebeškim blagoslovom spremljeval in vsem naporom sv. Očeta srečne vspehe podelil. Zatorej je imenovano društvo ob enem pooblastilo svoj odbor, naj izrazi spodobnim načinom vseh udov otročje spoštovanje in ljubezen sv. Očetu Leonu XIII., kateri nevesto Kristusovo tako slavno in v sredi toliko viharjev neustrašeno vladajo. Podpisani odborniki z največjim veseljem ustrezajo tej za nje jako častni dolžnosti in prosijo, da bi Vaša prevzvišenost blagovolila sv. Očetu čutila otročje udanosti in preponižna voščila vseh udov katoliškega podpornega društva javiti ter sprostiti Njih Svetosti apostolski blagoslov, kateri nam bo porok sv. Očeta ljubezni in dobrotljivosti do nas.“

Podpisali so adreso odborniki in najodličnejši Slovenci celjski, kakor: profesor Krušič, advokat dr. Serneč, profesor Žolgar, dr. Vrečko, dr. Dečko itd.

Čez nekoliko dni je društvu došel sledeč telegram papeževega nuncijsa na Dunaji:

„Njih Svetost so z veliko radostjo vsprejeli vesela voščila, koja jim poklanja celjsko katoliško podporno društvo, in prav radi sv. Oče vsem udom podelijo apostolski blagoslov. Galimberti.“

In ta blagoslov sv. Očeta, tako se trdno nadajamo, bo društvenike katoliškega društva z novim navdušenjem napolnjeval, da bodo tudi nadalje pogumno in neustrašeno delovali za društva svrha, namreč: katoliško narodno vzgojo ženske mladosti, in to osobito sedaj, ko bo društvo svoj delokrog razširilo na vse trge in mesta naše škofije, kar se je že pri zadnji odborovi seji sklenilo. Toda o tem več prihodnjič.

Iz Kamnegorice, 10. januarija.* V sredo 22. decembra bil je za našo revno šolsko mladino vesel dan. Obdarovanih je bilo tega dné 35 revnih šolarjev in šolaric z obutvijo in drugo zimsko obleko. — Kdo pa je ta milosrčni preblagi dobrotnik, ki je podelil velikodušni dar? — Blagorodni gosp. Anton Thoman, c. kr. svetnik, veletržec v Trstu in posestnik v Kamnegorici dal je po svojem sorodniku gosp. Mihi Pesjaku omisliti in od krajnega šolskega sveta odbranim šolarjem razdeliti oblačila.

Blagorodnega gospoda Antona Thomana nam pa ni omeniti samo v tem slučaju kot velikega dobrotnika, ampak on nam deli dobrote neprenehoma. Že več let zaporedoma podari v jeseni znamenito svoto za napravo zimske obleke revnim šolarjem. V spomladi, kadar dojde s svojo preblago gospo so-progo na svoje posestvo v Kamnegorico, preblaga gospa obleče vsako vspomlad 20 do 30 deklic. Naredil je preblagi gospod ustanovo z ustanovnim kapitalom 5000 gld., imenovano „V. Thomanova ustanova.“ Obresti tega kapitala razdeli županstvo kamnegoriškim revežem po potrebi. Ob času svojega poletnega bivanja na svojem posestvu v Kamnegorici blaga dobrotnika marsikateremu revežu posušita solze v očesih, podarivši mu naprošeni dar. Zato pa ju ubogi vspomladi željno pričakujejo in jeseni, ko odhajata, jima pa bolestim srcem želijo srečen pot želeč hitro povrnitev.

Dnevne novice.

(Preblag. g. deželni predsednik, Andr. baron Winkler.) je z ozirom na slabe zdravstvene razmere ljubljanske sklenil opustiti običajni ples ter je daroval petsto goldinarjev v dobrodelne namene, in sicer ljubljanskim revežem 200 gold., društvu gospej krščanske ljubezni in dijaški in ljudski kuhinji po 50 gold., zavarovališču mladih otrok, Elizabetini otroški bolnici, Marijanišču, dekliškemu sirotišču, društvu katoliških rokodelskih pomočnikov, patrijotskemu pomočnemu društvu kranjskemu, ženskemu pomočnemu društvu in ljubljanski podružnici avstrijske družbe „belega križa“ po 25 gold.

(Deželni zbor) je imel danes zadnjo sejo. Gosp. deželni predsednik baron Winkler je odgovarjal na interpelaciji gledé izgredov v Kočevji po izvolitvi g. Višnikaja. Odgovor, ki ga bomo objavili v celoti, potrjuje na eni strani vse izgrede, ki jih omenja interpelacija narodnih poslancev, na drugi strani pa odločno zavrača skoraj vse, kar interpelacija Dežmanova očita vladi in narodnim volilem v

*) Zaradi pretesnega prostora smo morali skrajšati dopis. Op. vred.

Kočevji. Med čitanjem so bili zaradi tega slišati pogostni klici: Čujte, čujte! Dalje je deželni zbor v tajni seji dovolil 20.000 gl. za 28 ustanov za revne hiralece po deželi v spomin cesarjeve štiridesetletnice. Ob dveh popoldne je prvosednik za eno uro pretrgal sejo, ki jo je ob 1/2 4. uri popoldne pričel g. deželni glavar grof Thurn. Za odhod napravili so bili narodni poslanci včeraj dopoldne ob 1/2 2. uri v gostilni pri „Zvezdi“ skupen obed.

(Družbe treznosti) vstanovile so se, kakor poroča zadnji škofijski list, v Gorjah, v Komendi, v Tunjcah, v Žaljni, v Postojni ter v Vremah. Vivant sequentes!

(Dramatičnega društva občni zbor) bil je včeraj v društveni sobi. Pozdravši zbrane ude, izrekel je predsednik izkreno zahvalo najprvo deželnemu zboru, potem mestni občini ljubljanski in čitalnici ljubljanski za blagovoljne podpore. Prva dva činitelja dajeta društvu znatno denarno podporo, a čitalnica ljubljanska je letos, ko je pogorelo deželno gledališče, priskočila dramatičnemu društvu s tem v pomoč, da mu je za gledališke predstave prepustila svojo dvorano za zelo ugodne pogoje. Tako je torej slovenska Talija našla zavetja. Potem se se je gospod predsednik spominjal umrlih društvenikov: Erjavca, Levstika in Einspielerja, in zbor jim je zaklical „slava“. Slovenski oder potrebuje slovenskih iger; da bi torej društvo skrbelo za slovenske igre, razpisalo bo društvo 150 gl. nagrade najboljši izvorni igri. Najvažnejša točka občnega zbora je seveda pri vsakem društvu poročilo blagajnikovo, ker je od denarnega prospeha odvisen ves razvit društva. Naše dramatično društvo je v tem pogledu na slabem. Dohodkov v letu 1887 je namreč imelo 4703 gl. 4 kr.; troškov pa skupaj 4973 gl. 91 kr., torej še preostaja za leto 1887 270 gl. 87 kr. nedostatika. Proračun za leto 1888 pa ima še žalostnejše lice, kajti troškov bo imelo društvo nad 7855 gl., dohodkov pa le 3655 gl.; ves primanjkljaj za 1888 iznaša po takem 4200 gl. Te številke govore prejasno, da nam še ni posebe potreba apolovati na deželni zbor, do katerega se je obrnilo društvo radi podpore, kajti brez deželne podpore morala bi slovenska Talija zaspati. Konečno so se vršile volitve. Per acclamationem sta bila izvoljena: dr. Tavčar za predsednika in dr. Staré za blagajnika, a v odbor naslednji gospodje: vitez Bleiweis-Trsteniški, Franc Drenik, Ivan Hribar, Peregrin Kajzel, Franc Levec, ces. svetnik Ivan Murnik, Luka Pintar Makso Pleteršnik, Anton Raič in Anton Trstenjak

(Predstava dramatičnega društva.) Pred vsem moramo naglašati, da smo bili sinoči jako iznenađeni. Mislili smo, da imamo pred sabo staro grško dramo, v koji je najpoglavitejša oseba — „deus ex machina“. Gledališki list nam je molčal popolnoma, da ima v „Strijčku“ opraviti tudi Lipec; sicer smo prav hvaležni, da je izvel g. Danilo svojo „ekstravlogo“ v popolno zadovoljnost, vendar pa je neprijetno za gledalca, ako si mora misliti v prvem trenutku pri nastopu nenapovedane osebe, da se je zgodila morebiti za kulisami kakova nezgoda, ker pošilja g. režiser namestnika na oder. — V obče je bila predstava vzgledna. Omeniti hočemo zaradi pomanjkanja prostora le, da zaslužita v prvi vrsti pohvalo prvaka gosp. Borštnik in gđ. Zvonarjeva, kojima vredna vrstnica je bila g. Vrtnarjeva. Ostale vloge so bile v dobrih rokah.

(Narodna čitalnica novomeška in dolensko pevsko društvo) priredita v dan 4. februarja 1888. l. v prostorih „Narodnega doma“ Vodnikovo svečanost, h kateri uljudno vabita svoje društvenike. Vspored „Dol. pevskega“ društva“ pod vodstvom pevovodje gosp. Vaclava Tučka: 1. Miroslav Vilhar: „Po jezeru.“ Mešan zbor. 2. A. Foerster: „Lahko noč.“ Moški zbor. 3. Vaclav Tuček: „Prvi ples.“ Salonska polka za dvoje gosli in klavir. 4. Anton Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnj.“ Mešan zbor, spremljan s klavirjem. Začetek točno ob 8. uri.

(Vabilo k veselici) katero priredi „Bralno društvo“ v Šempasnu dne 2. februarja (na Svečnico) 1888 v Rijavčevi dvorani. Spored: 1. Petje. 2. Deklamacija. 3. Samospev. 4. „Brati zná“ (burka

v jednom dejanji). 5. Petje. 6. „Beli lasje — mlado sreće“ (solo prizor). 7. Sračkanje štirih dobitkov. 8. Petje. Po besedi domača zabava. Začetek ob 5 1/2. uri

Odbor.

(Seme pravega ruskega (rigajskepa) lanú) prodajala bo de c. kr. kmetijska družba v Ljubljani tudi letos po znižani ceni. Da se družba vé ravnati, koliko naj naroči semena, oglasé naj se dotični kranjski kmetovalci, ki želijo kupiti to seme, najpozneje do 15. februarja t. l. ustno ali pismeno v pisarni kmetijske družbe v Ljubljani.

(Kranjski lekarnarji) izvolili so si lekarnarja g. Viljema Mayra načelnikom, in g. Josipa Svobodo namestnikom.

(Nesreča.) Iz Planine se nam piše: 17. t. m. je šel 59letni posestnik Anton Facija iz Jakovice s svojim sinom v gozd po drva. Ko podsekata drevo, nagne se deblo, oče in sin zbežita, a oče na ono stran, kamor se je nagnilo drevo. Vrh ga doseže, podere na tla in stare glavo, da je takoj mrtev obležal.

(Stritarjevih zbranih spisov) je izšel 30. snopič.

(Osepuice v Ljubljani.) Od dne 20. do 21. t. m. so zboleli: 2 moža, 4 ženske in 7 otrok; od teh je ozdravel 1 mož, umrli 2 ženski 2 otroka; ostalo torej bolnih 41 mož, 44 žensk in 82 otrok, skupaj 167 oseb. Na novo jih je včeraj zbolelo 12.

(Novih pušk-repetirk) je do sedaj 90.000 gotovih, in sta se dva vojna kora z njimi oborožila.

(Ženitev v Bosni) se je ravnokar tudi s paragrafi zavarovala. Tostranski podaniki, ki se želé ondi ženiti, morajo imeti dovoljenje svojega županstva ter zdravnikovo spričevalo. Kdor ni še 36 let star, mora imeti tudi potrđilo svoje politične gosposke, da ni nobenega zadržka zaradi vojaščine. Od ogerskih podanikov se bo de bržkone tudi kaj sličnega zahtevalo, vendar nam pogoji niso podrobneje znani.

Telegrami.

Berolin, 23. januarija. Povodom včerajšnje redovne svečanosti je dobil knezoškof vratislavski zvezdo h kroninemu redu družega razreda in nadškof poznanjski, Dinder, red rudečega orla družega razreda.

Nancy, 23. januarija. Na mejnem ozemlju vrgel je nemšk carinsk stražnik 71letnega starčka imenom Barberota, ki je bil na lovu in se mu je na njegovo znamenje približal, ob tla ter razorožil. Barberot je obče spoštovana oseba.

Havre, 23. januarija. Pri zborovanji anarhistov vstrelil je neki Lukas dvakrat z revolverjem na Lujizo Michel ter jo bajé težko ranil. Zločinca so zgrabili.

Zahvala.

11/Pr.

Preblagorodni gospod deželni predsednik Andrej baron Winkler je z ozirom na zdanje zdravstvene razmere Ljubljanske, ktere mogó le neugodno biti sleherni veselici, ukrenil opustiti priredbo plesa, ki je bil običajno v tem letnem času, pa je blagovolil za to doposláti mi pet sto goldinarjev v dobrodelne svrhe.

Od tega zneska vpredeljenih je Ljubljanskim ubožcem 200 gold., društvu gospé krščanske ljubezni in pa Ljubljanski dijaški in ljudski kuhinji po 50 gold., dalje zavarovališču malih otrok, Elizabetini otroški bolnici, deškemu sirotišču (Collegium Marianum), dekliskemu sirotišču, društvu katoliških rokodelskih pomočnikov, patrijotskemu deželnemu pomočnemu društvu kranjskemu, patrijotskemu ženskemu pomočnemu društvu kranjskemu in Ljubljanski podružnici avstrijske družbe Belega križa po 25 gold.

Napominane zneske izročujé določenemu nameuu, smatra se dolžnim objavljati ta uprav vzvišujóč čin blagosrčne radodarnosti in objednem izrekati najtoptejšo zahvalo na znatnem darilu naklonjenem tukajšnjim ubožcem.

V Ljubljani 22. dan januarija 1888.

Župan: Grasselli.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celajlu			
	opazovanja					
7. u. zjut.	745-09	—15-0	sl. zap.	megla		
21. 2. u. pop.	743-08	— 6-6	sl. szap.	d. jasno	0-00	
9. u. zveč.	741-05	—11-2	„	„		
7. u. zjut.	736-07	—12-0	sl. zap.	megla		
22. 2. u. pop.	733-00	— 0-0	sl. szap.	oblačno	0-00	
9. u. zveč.	731-08	— 2-4	sl. jzap.	oblačno		

V soboto in nedeljo zjutraj megla, in ivje, čez dan deloma jasno in južno vreme. Srednja temperatura obeh dni 10.9° 3-2°C, oziroma za 8-9° 1-2°C. pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

23. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 75 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	80 „ 65 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 10 „
Papirna renta, davka prosta	93 „ 25 „
Akcije avstr.-ogerske banke	866 „ — „
Kreditne akcije	269 „ 75 „
London	126 „ 70 „
Srebro	— „ — „
Francooski napoleond.	10 „ 2 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	62 „ 22 1/2 „

Umrli so:

17. januarija. Adrijan Felber, sin skladališnega paznika, 4 leta. Kravja dolina št. 1, davica.

18. januarija. Katra Jereb, kuharica, 31 let, sv. Florjana ulice št. 20, Variola. — Teodor Pompe, zasobnega uradnika sin, 2 1/2 mes., Emonska cesta št. 17, božjast. — Notburga Tekave, delavčeva žena, 47 let, Hradeckega vas št. 4, Variola. Rozalija Bitenc, delavčeva hči, 5 mes.; Poljanska cesta št. 18, božjast.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja v naši žalosti mej boleznijo in o izgubi našega prizrčno ljubljenege seproga, oziroma očeta, tasta in deda gospoda

BLAŽA MAROUTA

za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu, posebno še prečastitim gospodom duhovnikom, slavnemu c. kr. stavbenemu uradnemu oddelku, škiskarskim sovaščanom, in vsem darovalcem vencev, izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

Ljubljana, 22. januarija 1888.

Rodbina Marout.

Zahvala.

Globoko ginjen sočutja slavnega občinstva, ki se je tako obilno kazalo pri mnogobrojni udeležitvi pogreba moje predrage nepozabljive soproge Marije Deperis — štejem si v sveto dolžnost, — zlasti prečastiti duhovščini, ravnateljem prelepega spreveda, preblagim gospóm, ki so pri krsti svetile in vence nosile, gg. dariteljem prekrasnih vencev, osobito rud. križa, slavni národní čitalnici, ki se je s zastavo v tako obilnem številu udeležila, gospodom učiteljem, gospodom pevcem za mile žalostinke, pred hišo in ob grobu, kakor tudi vsem unanjim gospóm in gospodom — da izrekam tu javno mojo iskreno najprisrčnejšo zahvalo.

V Vipavi dne 19. januarija 1888.

Anton Deperis, soprog

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

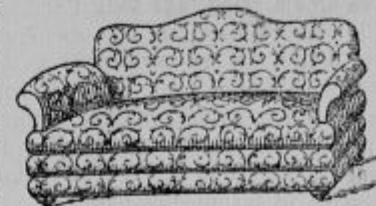
Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (19)

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.

priporočá prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarja t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gl. Stole po 8 in 9 gl. Mo-

droce na peresih (Federdmadraten) po 10 gl. Zimnice po 22 gl. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežela in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (18)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE SEEMANN

Ljubljani.